

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Marci Valerij Martialis Epigram. lib. xiiij. diligenter
emendati**

Martialis, Marcus Valerius

Lugduni, 1518

Liber sextus

[urn:nbn:de:bsz:31-33175](#)

E P I G.

S eis certe puto uestra iam uenire
Saturnalia, Martias Kalendas,
Tunc reddam tibi Galla, quod dedisti.

M.V.M A R T I A L I S E P I G R A M M A
T O N   L I B E R S E X T V S .

EXTVS mittitur hic tibi libellus,
In primis mihi care Martialis.
Quem si ter seris aure diligent,
Audebit minus anxius, tremensqz,
Magnas Cæsar is in manus uenire.

Adulatorium.

L usus erat sacre cœnubia fallere Tedæ,
L usus & immeritos excusisse mares,
V traqz tu prohibes Cæsar, populisqz futuris
Succurris, nasci quos sine fraude iubes.
N ec spado ia, nec moechus erit te præside quisquam,
At prius, o mores, & spado moechus erat.

De Filio Domitiani.

N ascere Dardanio promissum nomen Iulo,
Ver a Deum soboles, nascere magne puer,
C ui pater æternas post secula tradat habenas,
Quiqz regas orbem cum seniore senex.
I psa tibi niueo trahet aurea pollice fila,
Et totam Phryxi Iulia nebit ouem.

Adulatorium.

C ensor maxime, principumqz princeps,
C um tot iam tibi debeat triumphos,
Tot nascientia templa, tot renata.
Tot spectacula, tot Deos, tot urbeis.
Plus debet tibi Roma, quod pudica est.

L I B . V I .

Ad Cæcilianum.

R uſticia mercatus nummis ſum prædia multis,
Mutua des centum Cæciliane rogo.

N il mihi respondes, tacitum te dicere, credo,
Non reddes, ideo Cæciliane rogo.

Ad Lupercum.

C omoedi tres ſunt, ſed amat tua Paula Luperce
Q uatuor, Κ αφον Paula τροστωπον amat.

De Thelefina.

Iulia lex populis ex quo Faufine renata eft,
Atq; intrare domos iuſſa pudicitia.

A ut minus, aut certe non plus trigesima lux eft,
Et nubit decimo iam Thelefina uiro.

Q ue nubit toties, non nubit adultera lege eft.
Offendor mocha ſimpliciore minus.

Ad Seuerum.

P ætores duo, quatuor tribuni,
S eptem cauſidici, decem poetae,
C uiusdam modo nuptias petebant
A quodā ſene, non moratus ille,
P ræconi dedit Eulogo pueram,
D ignun quid fatuo Seuere fecit?

Ad Leuinum.

I n Pompeiano dormis Leuine theatro,
Et quereris, ſi te fuſcitat Oceanus.

P etit Latenter a Do. Pecu.

P auca Iouem nuper cum milia forte rogarē,
I lle dabit, dixit qui mihi templa dedit.
T empla quidem dedit ille Ioui, ſed milia nobis
Nulla dedit, pudeat pauca rogaſſe Iouem.
A t quam non tetricus, quam nulla nubilus ira,
Quam placido noſtras legerat ore preces.

I iij

E P I G.

I alis supplicibus tribuit diademata Dacis,
E t Capitolineas itq; reditq; uias.
Dic precor o nostri, dic consea uirgo tonantis,
S i negat hoc uultu, quo solet ergo dare?
S ic ego, si breuiter posita mihi Gorgone Pallas,
Q uae nondum data sunt, stulte negata putas?

In Marcum.

Q uod non sit Pylades hoc tempore, non sit Orestes,
M iraris? Pylades Marce bibebat idem.
N ec melior panis, turdius ue dabatur Oresti.
S ed par, atq; eadem coena duobus erat.
T u Lucrina uoras, me pascit aquosa Peloris.
N on minus ingenua est & mihi Marce gula.
T e Cadmea Tyros, me pinguis Gallia uestit.
V is te purpureum Marce, sagatus amem?
V t præstem Pyladen, aliquis mihi præstet Orestem.
H oc non fit uerbis Marce, ut ameris, ama.

De Fabulla.

I urat capillos esse, quos emit, suos
F abulla, nunquid Paule peierat?

De Statua Iulia.

Q uis te phidiaco formatam Iulia, cœlo,
V el quis Palladiæ non putet artis opus?
C andida non tacita respondet imagine Lygdos,
E t placido fulget uiuus in ore decor,
L udit Acidalio, sed non manus aspera nodo,
Q uem rapuit collo parue Cupido tuo.
V t Martis reuocetur amor, summiq; tonantis,
A te Iuno petat Ceston & ipsa Venus.

In Laberium.

V ersus scribere posse te disertos
A ffirmas Laberi, quid ergo non uis?

L I B . VI.

V ersus scribere qui potest disertos,

N ou scribat Laberi, uirum putabo.

De Formica electro inclusa.

D um Phaethontea formica uagatur in umbra,

I mplicuit tenuem succina gutta feram.

S ic, modo quæ fuerat uita contempta manente,

F umeribus facta est nunc pretiosa suis.

Ad Priapum.

T u qui penne uiros terres, & falce Cinedos,

I ugera sepositi pauca tuere loci.

S ic tua non intrent uetuli pomaria fures,

S ed puer, aut longis pulchra puella comis.

In Cinnamum.

C innam Cinname te iubes vocari.

N on est hic, rogo, Cinna barbarismus?

T u si furius ante dictus es ses,

F ur ista ratione dicereris.

Ad Priscum de Salonino.

S anda Salonini terris requiescit Hiberis,

Q uia melior Stygias non uidet umbra domos.

S ed lugere nefas, nam, qui te Prise reliquit,

V iuit, qua uoluit uiuere parte magis.

In Posthumum.

N on de ui, neq; cæde, nec ueneno,

S ed lis est mihi de tribus capellis,

V icini queror has abesse furto.

H oc index sibi postulat probari,

T u Cannas, Mithridaticumq; bellum,

E t periuria Punici furoris,

E t Syllas, Mariosq; , Mutiosq;

M agna uoce sonas, manuq; tota.

I am dic posthume, de tribus capellis.

I iiiij

EPIG.

In Phœbium.

Mutua te centum sextertia Phœbe rogaui,
Cum mihi dixisses, exigis ergo nihil?
Inquiris, dubitas, cunctaris, meq; diebus,
Teq; decem crucias, iam rogo Phœbe nega;
De hiantide, & Stella.

Perpetuum Stellæ dum iungit Hiantida uati
Læta Venus, dixit, plus dare non potui.
Hæc coram domina, sed nequius illud in aurem,
Tu ne quid pecces exitiose uide.
Sæpe ego lascivum Martem furibunda cecidi,
Legitimos esset cum uagris ante toros.
Sed postquam meus est, nulla me pellice laesit,
Iam frugi Iuno uellet habere Iouem.
Dixit, & arcano percussit pectora loro.
Plaga innuat, sed tu iam dea cede duos.

In proculinam.

Quod nubis Proculina concubino,
Et moechum modo, nunc facis maritum,
Ne lex Iulia te notare possit,
Non nubis Proculina, sed fateris.

In Lesbiam.

Stare iubes nostrum semper tibi lesbia penem,
Crede mihi, non est mentula, quod digitus.
Tu licet & manibus blandis, & nocibus instes,
Contra te facies imperiosatua est.

De Carissimo.

Nil lascivius est Carissimo,
Saturnalibus ambulat togatus.

Ad Marcellinum.

Marcelline boni soboles syncera parentis,
Horrida parrhasio quem tegit ursa iugo,

LIBER. VI.

I lle uetus pro te, patriusq; quid optet amicus,

A ccipe, & hæc memori pectori uota tene.

C auta sit ut uirtus, ne te temerarius ardor

In medios enseis, sœuq; tela ferat.

B ella uelint, Martemq; ferum rationis egentes.

T u potes & patriæ miles, & esse decus.

De Sotade.

P ericlitatur capite Sotades noster,

R eum putatis esse Sotadem, non est.

A rrigeret desit posse Sotades, lingit.

Ad Nepotem.

B is uicine Nepos, nam tu quoq; proxima floræ

Incolis, & ueteres tu quoq; fis celias.

E st tibi, quæ patrij signatur imagine uultus,

T estis maternæ nata pudicitie,

T u tamen annoso nimium ne parce falerno,

E t potius plenos ære relinque cados.

S it pia, sit locuples, sed potet filia mustum.

A mphora cum domina nunc noua fiat anus.

C æcuba non solos uindemia nutriat orbos,

P ossunt & patres uiuere crede mihi.

E pitaphium Glauciae.

L ibertus Melioris ille notus,

T ota qui cecidit dolente Roma

C ari delicie breues patroni,

H oc sub marmore Glaucias humatus,

I undlo Flaminiae iacet sepulchro.

C astus moribus, integer pudore,

V elox ingenio, decore fœlix.

B issenis modo mensibus peractis

V ix unum puer applicabat annum.

Q uifles talia, nil fleas uiator.

E P I G.

De eodem.

Non de plæbe domus, nec audire uernd catastæ,

Sed domini sancto dignus amore puer,

Munera cum posset nondum sentire patroni,

Glaucia libertus iam Melioris erat.

Moribus hoc, formæq; datum, quis blandior illo?

Aut quis Apollineo pulchrior ore fuit?

Immodicis breuis est ætas, & rara senectus.

Quicquid amas, cupias non placuisse nimis.

In Pætum.

S ex sextertia si statim dedisses,

C um dixti mihi summe, tolle, dono,

D eberem tibi Pæte pro ducentis.

A t nunc cum dederis diu moratus,

P ost septem puto, uel nouem Kalendas,

V is dicam tibi ueriora ueris,

S ex sextertia Pæte perdidisti.

In Charidemum.

V xorēm Charideme tuam scis ipse, finisq;

A medico futui, uis sine febre mori.

De morte Othonis.

C um dubitaret adhuc belli civilis Enyo

F orsitam, & posset uincere mollis Otho,

D amnauit multo saturum iam sanguine Martem,

Et fodit certa pectora nuda manu.

S it Cato, dum uiuit, sane uel Cæsare maior,

D um moritur, nunquid maior Othone fuit?

In Sabellum.

Nil miserabilius Matto paedicone Sabello

V idisti, quo nil latius ante fuit.

F urta, fugæ, mortes, seruorum incendia, luctus

A ffligunt hominem, tam miser? & futuit.

L I B E R . VI.

Ad Diadumenum.

Bafia da nobis Diadumene pressa, quot inquis?
Oceanus fluctus me numerare iubes,
Et maris Aegei sparsas per littora conchas,
Et quae Cecropio monte uagantur apes,
Quaeque sonant pleno uocesq; manusq; theatro,
Cum populus subiti Cæsar is ora uidet.
Nolo quot arguto dedit exorata Catullo
Lesbia, pauca cupit, qui numerare potest.

In Cæcilianum.

Septem elepsydras magna tibi uoce petenti
Arbiter inuitus Cæciliæ dedit.
At tu multa diu dicis, uitreisq; tepentem
Ampullis potas semi-supinus aquam.
Ut tandem facias uocemq; sitimq; rogamus,
Iam de Clepsydra Cæciliæ bibas.

Ad Papilum.

Mentula tam magna est, tantus tibi Papile nafus,
Ut possis, quoties arrigis, olfacere.

In Carinum.

Secti podicis usq; ad umbilicum
Nullas reliquias habet Carinus,
Et prurit tamen usq; ad umbilicum.
O quanta scabie miser laborat,
Culum non habet, est tamen cinædus.

De filio Reguli.

A spicis ut parvus, nec adhuc trieteride plena
Regulus auditum laudet & ipse patrem.
Maternosq; sinus uiso genitore relinquat,
Et patrias laudes sentiat esse suas.
Iam clamor, centumq; uiri, densumq; corona
Vulgaris, & infanti Iulia testa placent,

E P I G.

A. cris equi soboles magno sic puluere gaudet,
Sic uitulus molli prælia fronte cupit,
Dij seruate precor matris sua uota, patriqz,
Audiat ut natum Regulus, illa duos.

In Cimnam.

Pater ex Marulla Cinna factus es septem,
Non libertorum, namqz nec tuus quisquam,
Nec est amici, filius ne vicini,
Sed in grabatis, teg etibusqz concepti
Materna produnt capitibus suis fulta.
Hic qui retorto crine Maurus incedit,
Sobolem fatetur esse se Cogisantrae.
At ille sima nare, turgidis labris,
Ipsa est imago Pannici palæstrite,
Pistoris esse tertium, quis ignorat,
Quicunqz lippum nouit, & uidet Dammam.
Quartus cinæda fronte, candido uultu,
Ex concubino natus est tibi Lygdo,
Præcide, si uis filium, nephas non est.
Hunc uero acuto capite, & auribus longis,
Quæ sic mouentur, ut solent asellorum,
Quis morionis filium neget Gyrthæ,
Due sorores, illa nigra, & haec ruffa
Croti choraulæ, uilliciqz sunt Carpi,
Iamqz hybridarum grex tibi foret plenus,
Si spado Coreus, Dindimusqz non esset.

Ad Lycorim.

Fœmina præferri potuit tibi nulla Lycori,
Præferri Glyceræ fœmina nulla potest.
Haec erit hoc, quod tu, tu non potes, esse, qd haec est,
Tempora quid faciunt? hanc uolo, te uolui.

In Raucum Poetam.

L I B . VI.

Qui recitat lana fauces, & colla reuinctus,

Hic se posse loqui, posse tacere negat.

De Hetrusci thermis.

Hetrusci nisi thermulis laueris,

Illotus morieris Oppiane.

Nullæ sic tibi blandientur undæ,

Nec fontes Aponi rudes puellis,

Non mollis Sinuesa, feruidiq;

Fluctus Passeris, aut superbus Anxur,

Non phœbi uada, principesq; Baiae,

Nusquam tam nitidum micat serenum,

Lux ipsa est ibi longior, diesq;

Nullo tardius a loco recedit.

Siccos Pinguis Onyx anhelat æstus,

Illic Taygeti uirent metallæ,

Et certant uario decore saxa

Quæ Phryx, & Lybys altius cecidit,

Et flamma tenui calent Ophitæ.

Ritus si placeant tibi Laconum,

Contentus potes arido uapore,

Cruda Virgine, Martiaq; mergi,

Quæ tam candida, tam serena lucet,

Vt nullas ibi suspiceris undas,

Et credas uacuum nitere Lygdon.

Non attendis, & aure me supina

Iam dudum quasi negligenter audis.

Illotus morieris Oppiane.

Ad Castricum.

Dum tibi felices indulgent Castrice Baiae,

Canâq; sulphureis Nympha natatur aquis,

Me Nomentani confirmant ocia ruris,

Et casa ingeribus non onerosa suis.

E P I G.

Hic mihi Baiani soles, mollisq; Lucrinus,

Hic nostræ mihi sunt Castrice diuitiae.

Quondam laudatas quoconq; libebat ad undas

Currere, nec longas pertinuisse uias.

Nunc urbi uicina iuvant, facilesq; recessus,

Et satis est, pigro si licet esse mihi.

In Calliodorum.

Festiu credis te Calliodore iocari,

Et solum multo permaduisse sale.

Omnibus arrides, dicteria dicas in omneis,

Sic te coniuiam posse placere putas.

At si ego non belle, sed uere dixero quiddam,

Nemo propinabit Calliodore tibi.

In Lectoriam.

Lusistis, satis est, lasciu nubite cunni;

Pernissa est uobis non nisi casta Venus.

Hæc est casta Venus, nubit Lectoria Lygo.

Turpior uxor erit, quam modo mocha fuit.

Ad Catianum.

Vapulat assiduo Veneti quadriga flagello,

Nec currit, magnam rem Catiane facit.

Ad Hiantida Nympham.

Nympha mei Stelle que fonte domestica puro

Laberis, & domini gemmea tecta subis.

Sine Numæ coniux Trui et te misit ab antro,

Sine cancentrum de grege nona uenis,

Exsoluit uotis hac se tibi uirgine porca

Marcus, furtiuam quod bibit æger aquam.

Tu contenta meo iam criminè, gaudia fontis

Dæ secura tui, sit mihi sana sitis.

In Pomponium.

Quod tam grande sophos clamat tibi turba togata,

L I B. VI.

Non tu Pomponi, cœna diserta tūd est.

De Priapo.

Non sum de fragili dolatus ulmo,
Neq; stat rigida supina uena,
De ligno mihi quolibet columna est.
Sed uia generata de cupresso,
Quæ nec secula centies peracta,
Ne longe cariem timet senecte,
Hanc, tu quisquis es o malus, timeto,
Nam si uel minimos manu rapaci
Hoc de palmitæ lascris racemos,
Nascetur, licet hoc uelis negare,
Inserta tibi ficus in cupresso.

De Thelesino.

Cum coleret puros pauper Thelesinus amicos,
Errabat gelida sordidus in togula.
Obsecenos postquam coepit curare cinædos,
Argentum, mensas, predia, solus emit.
Vis fieri diues Bithynice, conscient esto,
Nil tibi, uel minimum, basia pura dabunt.

Ad Lupercum.

Quod conuiuaris sine me tam saepe Luperce,
Inueni, noceam qua ratione tibi.
Irascar, licet usq; uoces, mittasq; rogesq;
Quid facies, inquis, quid faciam? ueniam.

Epi. Pantagathii.

Hoc iacet in tumulo raptus puerilibus annis
Pantagathus, domini cura, dolorq; sui,
Vis tangente uagos ferro resecare capillos;
Doctus, & hirsutas excoluisse genas.
Sis licet inde sibi tellus placata, leuisq;,
Artificis lenior non potes esse manu.

E P I G.

De Andragord.

Lotus nobiscum est hilaris, coenauit & idem,
Inuentus mane est mortuus Andragoras.
Tam subite mortis causam Faustine requiris,
In somnis medicum uiderat Hermocratem.

De Sextiliano.

Tantos, & tantas si dicere Sextilianum
Aule uetes, iungit uix tria uerba miser.
Quid sibi uult, inquis, dicam, quid suspicer essem?
Tantos, & tantas Sextilianus amat.

In Coracinum.

Quod semper casiaqz, cinnamoqz,
Et nido niger alitis superbæ
Fragras plumbea Niceroniana,
Rides nos Coracine nil olentes.
Malo, quam bene olere, nil olere.

In Charidemum.

Quod tibi crura rigent setis, & pectora uillis,
Verba putas famæ te Charidem dare.
Extirpa (mihi crede) pilos de corpore toto,
Teqz pilare tuas testificare nates.
Que ratio est, inquis? scis multos dicere multa.
Fac, pædicari te Pharidem putent.

In Phœbum.

Mentiris fistos unguento Phœbe capillos,
Et tegitur pistis sordida calua comis.
Tonorem capiti non est adhibere necessum,
Radere te melius spongia Phœbe potest.

Ad Aulum.

Cernere, parrhasios dum te iuuat Aule triones,
Comminus & scythici sydera ferre poli.
O quam pene tibi stygias ego raptus ad undas
Elysiae uidi

LIBER. VI.

E lysiae uidi nubila fusca plagae.

Quamuis lassa tuos querebant lumina uultus,
A tamen erat in gelido plurimus ore Pudens.

Si mihi lanificæ ducunt non pulla sorores

S tamina, nec surdos vox habet ista deos,

S ospite me sospes latias reueheris ad urbes,

E t referes pili præmia clarus eques.

In Baccaram.

E t dolet, & queritur, sibi non contingere frigus

P ropter sexcentas Baccare gausapinas.

O ptat & obscuras luceis, uentosq; niueisq;

O dit & hibernos, si tepuere, dies.

Q uid fecere mali nostræ tibi seu lacernæ?

T tollere de scapulis quas leuis aura potest,

Q uinto simplicius, quanto est humanius illud,

M ense uel Augusto sumere gausapinas.

De Pompillo.

R em factam Pompillus habet Faustine, legetur,

E t nomen toto sparget in orbe suum.

S ic leue flauorum ualeat genus Vspiorum,

Q uisquis & Ausonium non amat imperium.

I ngeniosa tamen Pompilli scripta feruntur,

S ed famæ, non est hoc (mihi crede) satis.

Q uam multi tineas pascunt, blattasq; diserti,

E t redimunt soli carmina docta coxi.

N escio quid plus est, quod donat secula chartis,

V icturus Genium debet habere liber.

In Inuidum.

L audat, amat, cantat nos tristis Roma libellos,

M eiq; sinus omnis, me manus omnis habet.

E cce rubet quidam, pallet, stupet, oscitat, odit.

H oc uolo, nunc nobis carmina nostra placent.

K

E P I G.

Ad Apianum.

A misit pater unicum Silanus,
Cessas mittere munera Apiane?
Heu crudele nefas, malæq; parœ,
Cuius uulturis hoc erit cadauer.

Ad Marianum.

S cis te captari, scis hunc, qui captat, audrum,
Et scis qui captat, quid Mariane uelit,
Tu tamen hunc Tabulis heredem stulte supremis
Scribis, & esse tuo uis furiose loco.
Munera magna quidem misit, sed misit in hamo,
Et pescatorem piscis amare potest.
Hiccine deflebit uero mea fata dolore?
Si cupis, ut ploret, des Mariane nihil.

In Detractorem.

Cum sis nec rigida Fabiorum gente creatus,
Nec qualem, Curio dum prandia portat aranti,
Hirsuta peperit rubicunda sub ilice conium,
Sed patris ad speculum tonsi, matrisq; togatæ
Filius, & sponsam possit te sponsa uocare,
Emendare meos, quos nouit fama, libellos,
Et tibi permittis fœlices carpere nugas,
Has inquam nugas, quibus aurem aduertere totam
Non aspernantur proceres urbisq; foriq;
Quas & perpetui dignantur serinia Sili,
Et repetit toties facundo Regulus ore,
Quiq; uidet proprius magni certamina Circi
Laudat Auentinæ uicinus Surd Diane,
Ipse etiam tanto dominus sub pondere rerum
Non deditnatur bis, terq; reuoluere Cæsar,
Sed tibi plus mentis, tibi cor limante Minerua
Acrius, & tenues fixerunt pectus Athene,

L I B E R . VI.

• Ne ualeam, si non multo sapit altius istud.

Q uid cum panticibus laxis, & cum pede grandi;

E trubro pulmone uetus, nasisq; timendum

O mnia crudelis Lanius per compita portat?

A udes præterea, quos nullus nouerit, in me

S cribere uersiculos, miserias & perdere chartas.

A t si quid nostræ tibi bilis inuferit ardor,

V iuet, & hæredit, totoq; legetur in orbe,

S tigmata nec uafra delebit Cinnamus arte.

S ed miserere tui, rabido nec perditus ore

F umantem nasum uiui tentaueris ursi.

S it placidus licet, & lambat digitosq; manusq;

S i dolor, & bilis, si iusta coegerit ira,

V rsus erit, uacua denteis in pelle fatiges,

E t tacitus queras, quam possis rodere carnem.

Ad Tuccam.

H exametris epigramma facis, scio dicere Tuccam,

T ucca solet fieri, deniq; Tucca licet.

S ed tamè hoc longū est, solet hoc quoq; Tucca licere.

S i breuiora probas, disticha sola legas.

C onueniat nobis, ut fas, Epigrammata longa

S it transire tibi, scribere Tucca mihi.

De Praecone puellam uendente.

F amæ non nimium bona Puellam,

Q uales in media sedent suburra,

V endebat modo præco Gellianus.

P aruo cum pretio diu liceret,

D um puram cupid approbare cunctis,

A ttraxit prope se manu negantem,

E t bis, terq; quaterq; basiauit.

Q uid profecerit osculo, requiris?

S excentos modo qui dabat, negauit.

K ü

E P I G.

Ad Panicum.

Cur tantum eunuchos habeat tua Gellia, queris
Panice? uult futui Gellia, non parere.

D e Morte Eutychi pueri.

Flete nefas uestrum, sed toto flete Lucrino
Naiades, & luctus sentiat ipsa Thetis.

Inter Baianas raptus puer occidit undas
Eutychius, ille tuum Castrice dulce latus.

Hic tibi curarum socius, blandumq; leuamen,
Hic amor, hic nostri uatis Alexis erat.

Nunquid te uitreis nudum lasciuia sub undis
Vidit, & Alcidæ Nympha remisit Hylam?

An dea foemineum iam negligit Hermaphroditum,
Amplexu teneri sollicitata uiri?

Quicquid id est, subita quæcunq; est causa rapinae,
Sit precor & tellus mitis, & uanda tibi.

De bassa.

Non miror, quod potat aquam tua Bassa Catulle,
Miror, quod Bassi filia potat aquam.

Ad Martianum.

S exagesima Martiane messis
A età est, & puto iam secunda Cottæ,
N ec se tædia lectuli calentis
E xpertum meminit die uel uno.
O stendit digitum, sed impudicum,
A lconti, Dasioq; Symmachoq;
A t nostri bene computentur anni,
E t quantum tetricæ tulere febres,
A ut langor grauis, aut mali dolores,
A uita meliore separantur,
Infantes sumus, & senes uidemur.
A etatem Priamiq; Nestorisq;

L I B . VI.

• Longam qui putat esse Martiane,
Multum decipiturq; falliturq;
Non est uiuere, sed ualere, uita.

De Thelesina.

E dere lasciuos & bæthica crusmata gestus,
Et gaditanis ludere docta modis.
T endere qua tremulum Pelian, Hecubaq; maritum
Posset ad Hectoreos sollicitare rogos.
V rit, & excruciat dominum Thelesina priorem,
Vendidit ancillam, nunc redimit dominam.

De Cilice fure.

F ur notæ nimium rapacitatis
C ompilare Cilix uolebat hortum,
I ngentis sed erat Fabulle in horto,
P ræter marmoreum nihil Priapum.
D um non uult uacua manu redire,
I psu[m] surripuit Cilix Priapum.

De Priapo.

N on rudis indocta fecit me falce colonus.
D issensatoris nobile cernis opus.
N am Ceretani cultor notissimus agri,
H os Hilarus colleis, & iuga lœta tenet.
A spice, quam certo uidear non ligneus ore.
N ec deuota focus inguinis arma geram.
S ed mihi perpetua nunquam moritura cupresso
Phidicea rigeat mentula digna manu.
V icini (moneo) sanctum celebrate Priapum,
E t bis septenis parcite iugeribus.

Ad Esculanum.

M edio recumbit imus ille qui lecto,
C aluam Triphy'en segmentatus unguento,
F oditq; tonsis ora laxa lentiscis.

E P I G.

M entitur Esculane, non habet denteis.

In Pontiam.

C um mittis turdumq; mihi, quadramue placenta,

S iue femur leporis, sive quid his simile.

B uccellas misisse tuas te Pontia dicis.

H as ego nec mittam Pontia, sed nec edam.

Epi. Fuscio.

I lle sacri lateris custos, Martisq; togati,

C redita cui summi castra fuere ducis.

H ic, situs est Fuscus, licet hoc fortuna fateri,

N on timet hostileis iam lapis iste minas.

G rande iugum domita dacus ceruice recepit,

E t famulum uictrix possidet umbra nemus.

In Aphrum.

C um sis tam pauper, quam nec miserabilis Irus,

T am iuuenis, quam nec Parthenopaeus erat.

T am fortis, quam nec, cum uinceret, Arthemidorus,

Q uid te Cappadocum sex onus esse iuuat?

R ideris, multoq; magis traduceris Apher,

Q uam nudus medio si spatiere foro.

N on aliter monstratur Atlas cum compare mulo,

Q ueq; uehit similem bellua uigra libyn.

I nuidiosa tibi quam sit letifica, requiris,

N on debes ferri mortuus Hexaphoro.

Ad Aulum de Lusco.

P otior nobilis Aule lumine uno

L uscus phryx erat, alteroq; Lippus,

H uic dicit medicus, bibas caueto

V inum, si biberis nihil uidebis.

R idens phryx, oculo ualebis, inquit.

M isceri sibi pr otinus deunces,

S ed crebros iubet, exitum requiris.

L I B. VI.

Vinum phryx, oculus bibit uenenum.

Ad lupum.

Tristis es, & foelix, sciat hoc fortuna, caueto,

In gratum dicet te Lupe, si scierit.

De rosis ad Cæ. missis.

Ut noua dona tibi Cæsar nilotica tellus,

Miserat hibernas ambitiosa rosas.

Nauta derisit pharios memphiticus hortos,

Vrbis ut intravit limina prima tuæ.

Tantus ueris honos, & odoræ gratia Floræ,

Tantaq; pæstani gloria ruris erat.

Sic quacunq; uagus gressumq; oculosq; ferebat,

Texilibus fertis omne rubebat iter.

Attu romanae iussus iam cedere Brumæ

Mitte tuas messes, accipe Nile rosas.

In Charidemum.

Iratus tanq; populo Charideme lauaris,

In guina, sic toto subluis in solio.

Nec caput hic uellem, sic te Charideme laudare,

Et caput ecce lauas, inguina malo laues.

Ad Russum.

Quidam me modo Kuffe diligenter

Inspectum, uelut emptor, aut lanista,

Cum uultu, digitoq; subnotasset,

Tu ne es, tu ne ait ille Martialis?

Cuius nequicias, iocosq; nouit,

Aurem qui modo non habet seueram.

Subrisi modice, leuiq; nutu

Me, quem dixerat esse, non negau;

Cur ergo inquit habes malas lacerndas?

R espundi, quia sum malus poeta,

Hoc ne sœpius accidat poetæ,

E P I G.

Mittas Ruffe mihi bonas lacernas.
Ad Cæsarem Do.

Quantum sollicito fortuna parentis Hetrusco,

Tantum summe ducum debet uterq; tibi,

Nam tu misa tua reuocasti fulmina dextra.

Hos cuperem mores ignibus esse Iouis.

Sit tua sit summo Cæsar natura tonanti,

Vtetur toto fulmine, rara manus.

Muneris hoc utrung; tui testatur Hetruscus.

Esse quod & comiti contigit, & reduci.

De Philippo.

O strophorofanus portatur Auite Philippus,

Hunc tu si sanum credis Auite, furis.

Flet mortem Ruffi.

E ditus est sextus sine te mi Ruffe cancenis,

Nec te lectorem sperat amice liber.

Impia cappadocum tellus & numine lœvo

Visa tibi, cinereis reddit, & ossa patri.

Funde tuo lachrymas orbata Bononia Ruffo,

Et resonet tota planctus in Aemylia.

Heu qualis pietas, heu quam breuis occidit ætas,

Viderat Alphei præmia quinq; modo.

Pectore tu memori nostros euoluere lusus,

Tu solitus nostros Ruffe tenere iocos.

Accipe cum fletu mœsti breue carmen amici,

Atq; hæc absentis thura fuisse puta.

In Bibentes aquam.

Sed inum, dominaq; niues, densiq; trientes,

Quando ego uos medico non prohibente bibam?

Sultus, & ingratus, nec tanto munere dignus,

Qui manuit hæres diuitis esse Midæ.

Possideat libycas messeis, Hermumq; Tagumq;

L I B E R . VI.

E t potet calidam, qui mihi laudat, aquam.
A d Cæsarem.

D uij tibi dent, O tu Cæsar quæcumq; mereris,
D uij mihi dent, O tu, quæ uolo, si merui.

Ad Cecilianum.

M ane salutauit uero te nomine casu,
N ec dixi dominum Cæciliiane meum.

Q uanti libertas constet mihi tanta, requiris?
C entum quadranteis abstulit illa mihi.

De Panareto potore.

C um peteret seram media iam nocte matellam
A rguto madidus pollice Panaretus.

S poletina data est, sed quam siccauerat ipse,
N ec fuerat soli tanta lagena satis.

Ille fide summa testæ sua uina remensus,
R eddidit Oenophori pondera plena sui.

M iraris, quantum biberat, coepisse lagœnam,
D esine mirari Ruffe, merum biberat.

De Gellia.

M oechum Gellia non habet nisi unum.
T urpe est hoc magis, uxor est duorum.

In Z oilum.

S anda ducis summi prohibet censura, uetusq;
M oechari, gaude Z oilo, non futuis.

In Amianum.

C oelatus tibi cum sit Amiane
S erpens in patera Myronis arte,
V aticana bibis, bibis uenenum.

De Thaide.

T am male Thaïs olet, quam non Fullonis auari
T est a uetus, media sed modo fracta uia.
Non ab amore recens hircus, non ora Leonis,

E P I G.

Non detracta cani transfiberina cutis.
Pullus abortiuo nec cum putrescit in ovo,
Amphora corrupto nec iuiciata Garo.
Virus ut hoc alio fallax permutebat odore,
Deposita quoties balned ueste petit.
Pilofro nitet, aut acida latet, oblieta creta,
Aut tegitur pingui tergo, quaterque faba.
Cum bene se tutam per fraudes mille putauit,
Omnia cum fecit, Thaida Thais olet.

De Calpetiano.

Ponuntur semper chrysenda Calpetiano,
Siue foris, seu cum coenat in urbe domi.
Sic etiam in stabulo semper, sic coenat in agro,
Non habet ergo aliud? non habet immo suum.

M.V.MARTIALIS EPIGRAMMATA
LIBER SEPTIMVS.

CCIPE belligera crudum thoro
ca Mineruae,
Ipsa Meduseae quem timet ira Deae.
Dūucat hæc, cæsar poterit lorica vocari.
Pectore cū sacro federit, Aegis erit.
In via farmaticis domini loricæ sagittis,
Et Martis getico tergore fidam magis.
Quam uel ad ætholæ securam cuspidis ictus,
Texit innumeri lubricus unguis apri.
Felix sorte tua, sacrum cui tangere pectus
Fas erit, & nostri mente calere dei.
Icomes, & magnos illæsa merere triumphos,
Palmaque ducem, sed cito redde, togæ.
Ad Pontilianum.

